

MUUALTA TULLEET TUTUIKSI

SEPPO YLÖNEN

– Verstaossa voi katsoa lasin puhaltamista. Järjestämme myös elämysiltoja ja helmikursseja. Minä annan mielelläni kiinnostuneille lisätietoja numerossa 040 554 9939, Marja Hepo-aho sanoo.

Marja tuli Suomeen Ukrainan Kiovasta

■ **VIKKOUUTISET** | Lasinpuhaltaja ja lasitaiteilija **Marja Hepo-aho** työskentelee Riihimäen lasitehtaalla Osuuskunta Verstaakon lasihytissä. Hänen työparinaan on **Kari Alakoski**. Toisen työparin muodostavat **Aino Vilpas** ja **Marjut Numminen**.

–Minä olen syntynyt Ukrainan pääkaupungissa Kiovassa. Isäni, oululainen **Ari Hepo-aho** opiskeli siellä venäjää ja tutustui tulevaan ukrainalaiseen äitiini **Galinaan**. Minun veljeni **Aleksandr** syntyi myös Kiovassa, Marja Hepo-aho sanoo.

Hän käy silloin tällöin tapaa- massassa äidinpuoleisia sukulaisiaan Ukrainassa ja puhuu heidän kanssaan venäjää.

–Olin juuri Kiovassa kaverini kanssa. Kävimme ukrainalaisen serkkuni ja muutaman sikäläisen kanssa läntisessä Lvovin kaupungissa, jossa on vahva kuppilakulttuuri. Siellä on erinomaista paikallista ruokaa, panimoita ja suklaateollisuutta.

Lasi vei mukanaan

Marja Hepo-ahon perhe muutti Kiovasta Ouluun vuonna 1991. Vuosi kului välillä Joensuussa, jossa perheen isällä oli venäjänopettajan virka. Nyt tämä on Oulun yliopistossa venäjän kielen lehtorina.

–Kiovassa venäjänkielistä kir-

jallisuutta opiskellut äitini valmistui Oulussa sairaanhoitajaksi ja on työssä Oulun yliopistollisessa sairaalassa. Minä kävin siellä lukion. Äidin kanssa puhun sujuvasti sekaisin venäjää ja suomea. Äitini on oppinut hyvin suomea.

Vuosina 2006–2009 Marja Hepo-aho opiskeli Nuutajärvellä Koulutuskeskus Tavastian koulussa lasiartesaaniksi ja jatkoi vuosina 2009–2011 Ruotsin Nybron kunnan Orreforsissa. Oppia tuli myös Tanskassa ja Tsekin tasavallassa.

Marja sai veljensä kanssa ukrainalaisen kasvatuksen. Kiovan lapsuudenmuistoihin on jäänyt perhekeskeisyys. Kotona oli aina vieraita, ja pöydät notkuivat ruokia. Istuttiin iltaa, nautittiin ihmisistä ja juotiin maljoja.

–Ukrainalaiset ovat hyvin vieraanvaraisia. Lapsille opetetaan kohteliaisuutta, heitä käytetään museoissa, heille luetaan satuja ja runoja. Koulujen juhlissa lapset lausuvat pitkiä runoja.

Kiovan tilanne on muuttanut hänen mukaansa neuvostovallan jälkeen huonommaksi. Nyt vanukset eivät pärjää eläkkeellään vaan joutuvat lakaisemaan katuja ansaitakseen leipänsä. Mutta ukrainalaiset kuluttavat kulttuuria. Kuvataiteita, musiikkia ja kirjallisuutta arvostetaan kovasti.

Seppo Ylönen